

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 15. SZÁM 2011. ÁPRILIS 16.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166



MEGFIZETETT KAPCSOLAT

AFGANISZTÁN, SZAKSZERVEZET, ATOMERŐMŰ..?



BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A MINISZTERELNÖK NYAKKENDŐJE

Rosszul kezdődött a miniszterelnök napja. Mindjárt reggel fejtörést okozott, hogy milyen színű nyakkendőt vegyen fel. A franc egye meg, ez a Szijjártó rábeszélte, hogy fogadjam a szakszervezeti főnököket. Na jó, ő tudja, ő a sajtófőnök.

Szóval, szakszervezeti vezetők jönnek vendégségbe, ki tudja, milyen szín a jó.

A magyarokkal nincs gond, mert azokon nemigen látni nyakkendőt. Ők az Evitán nőttek fel, tudod, amikor Peron a munkásokkal beszél, és ledobja magáról a zakót, mondván, hogy én is munkás vagyok. Nem az volt, de bejött neki. Ő lett az argentin elnök. Evitáról nem is beszélve, imádjuk a Madonnát.

Na, de az európai szakszervezeti főnök, aki mellékállásban angol lord is, az mégis csak más. Lehetne a nyakkendőm narancssárga, de az olyan egyenruhás, s még valaki megszólna bennünket Európából, hogy uniformizálni akarjuk a magyar társadalmat. Pedig dehogy is! Eszünkbe sem jut, hogy mindenkinek egyformán kellene gondolkodnia, illetve mindenkinek egyformán kell gondolkodnia, de hát ők akarták, végül is megadták a kétharmadot a tavalyi választásokon. Tehetünk mi erről?

Ugye, hogy nem? Tesszük azt, amit a többség akar. Illetve, az tavaly volt. Most Szijjártó mondja meg, hogy mit akar a többség. Ők úgy is sokan vannak, nem kérdezhet meg mindenki mindenkit, majd mi megmondjuk.

Legyen vörös? Végül is, tavaly teleraktuk a programunkat munkáspárti jelszavakkal, megemelt minimálbér, teljes foglalkoztatás, meg ilyesmi, de azért ne esünk túlzásokba! De tényleg, milyen színű lehet a lord nyakkendője? Vörös nem lehet,

mert azért ez egy rendes fiú. Nem egy bányász-típus, nem munkás, na de mi is? Ja, igen, emlékszem, még a suliban dumáltak valamilyen munkásarisztokratákról.

HOL AZ ÁTMENET?

Stimmel, ez az! Szerintem valamilyen elegáns bordót vesz fel, tudod, az nem vörös, de nem is fekete, és főleg nem rózsaszínű, mert még félreértenék. Na jó, akkor én maradok a kék nyakkendőnél! Nálunk az olyan szolidaritás-színű, már-már szakszervezeti. Ez nagyon jó! Majd azt mondom a lordnak, hogy imádjuk a szakszervezeteket. Ő úgy sem tudja, hogy az elmúlt nyolc évben soha sem álltunk egyetlen szakszervezet mellé sem. Ez az izgága Ligás-hapsi ugyan nagyon akarta, de mi nem. Most gondolj bele, mit keresne egy vasutas-ember a mi nemzeti-polgári kormányunkban? A lordnak majd azt fogom mondani, hogy támogatjuk az európai szakszervezetek kiállítását a megszorítások politikája ellen. Igen, ez így is van! Nálunk nincs semmiféle megszorítás. Nálunk a nép belátta, hogy nem ehetünk többet, mint amit megtermelünk. És egyébként is, láttad te valaha, hogy a magyar szakszervezetek az Andrássy úton tiltakoztak volna a megszorítások ellen? Május elsején is csak a munkáspártiak vonulnak fel, a szakszervezeti főnökség kint majálisozik a ligetben. Tehát nálunk nincs megszorítás, nincs sztrájk, nincs tüntetés, nincs osztályharc.

Fuj, de csúnya szó!

Majd azt is mondom, hogy a szakszervezetek a legjobb barátaim. Nálunk nincsenek olyan alpári viták, mint a görögöknél vagy a portugáloknál. Persze, ott nincs nemzeti együttműködés, mint nálunk. Áh, azok sehol sincsenek hozzánk képest!

Mit mondasz? Hogy a lord megkérdezheti, hogy az új alkotmányban miért nincs szó a szakszervezetekről? Ugyan már! Először is, egy lord nem kérdez ilyeneket. Másodszor pedig, nem kellene ide szakszervezetek, tudjuk mi nélkülük is, hogy mit kell tenni. Például elmondhatom, hogy nálunk már közteherviselés van. Nálunk mindenki egyaránt 16 százalék adót fizet. Nem úgy, mint a rothadó görögöknél, meg portugáloknál, ahol progresszív adóztatás van. Meg is nézhetik magukat!

KÉK A MENŐ

Szóval, kék nyakkendőt veszek, szolidáris leszek, és elmondom, hogy az eladósodás és megszorítások politikája mindenütt megbukott, újra és újra visszatérő válságokhoz vezetett az egész világon, ergo, azt kell csinálni, amit nálunk. Én nem is írtam alá múltkor az új európai tervet, pedig Frau Merkel nagyon erőltette.

Mit, hogy később úgy is csatlakozunk? Persze, de ezt nem kell mindenki orrára kötni. Mindent a maga idejében.

Szóval, jól megdicsérem a lordot, sok sikert kívánok az európai szakszervezeteknek a megszorítások politikájával szembeni bátor kiállításukhoz, csak így tovább, fiúk, hajrá Magyarország! Ja, nem, azt majd később! A magyar főnököknek meg megmondom, hogy nézzenek egy kicsit körül a saját házuk táján. Mert tudod, az én kétharmadomban az ő híveik is benne vannak. Egyébként nincs baj ezekkel a fiúkkal sem. A tüntetésen lesz mozgó WC, a vörös zászlókat meg eleve kitiltották.

Most tüntetnek egy jót, egy időre kibulizzák magukat, lesz sikerélményük. Gond egy szál se! Végül is, az idegenforgalomnak is jó egy ilyen tüntetés. Pintér Sanyi mondja, hogy tucatszámra jelentettek be külföldi buszokat a tüntetésre. Jó ez, tudod, egy kis tüntetés, egy kis „gulásch, palinka”, jön a turisztikai bevétel, úgyhogy nincs gond.

Mit mondasz? Hogy a vörös zászlókat nem lehet örökre betiltani?

Nem a nyakkendő teszi az embert? Érdekes gondolat.

THÜRMER GYULA



HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK



1. A kabuli nemzetközi repülőteret fél éven keresztül sikeresen vezette az Afganisztánba vezényelt magyar katonai kontingens, így a NATO illetékes parancsnokságától újabb, ezúttal egy évre szóló felkérést kapott Magyarország – közölte Hende Csaba honvédelmi miniszter Kecskeméten. „Bízom benne, hogy ezzel a sikeres küldetéssel közelebb kerültünk a békéhez” – mondta a miniszter.

Munkáspárt: Olvassuk el újra és újra az utolsó mondatot. Nem igaz mondat, hazug minden szava. Minden egyes perc, amit Afganisztánban töltünk, a háborút szítja. Az értelmetlen, buta és gonosz háborút, ahol a Nyugat meg akarja magyarázni az afgán népnek, hogy kell élniük. Továbbá megparancsolja: mire és mennyit fizessenek. Ráadásul mi is ezért fizetünk adóforintjainkkal.

2. Dupla költségtérítést vett fel a tököli polgármester is. Hoffman Pál KDNP-s országgyűlési képviselő tavaly június óta 1,1 millió forint közpénzt vett fel törvénytelenül. A politikus közölte, hogy hibásan értelmezte a jogszabályokat, és a pénzt már visszafizette.

Munkáspárt: Hoffman úr törvény fölé helyezte magát. A Fidesz-kormányzat meg hagyta ezt. Az MSZP és az SZDSZ szétlopta az országot, kiesiben is, nagyban is. Az ő bűnük, az ő bulijuk leleplezése nem mentesít a mai lopástól. S a büntetéstől sem kellene.

3. Orbán Viktor helyezte el az új Opel motorgyár alapkövét. „A GM megadja a tiszteletet Magyarországnak és megadja a tiszteletet a gyárában dolgozó magyar embereknek is, ez pedig ugyanolyan fontos, mint a tisztességes munkabér és a jó munkakörülmények” – fogalmazott a kormányfő.

Munkáspárt: Orbán Viktor ezzel a mondatával akár Gyuresány Ferencet is idézhette volna. Szó sem esik állami támogatásokról, adókedvezményekről. Pedig tudjuk, voltak, milliárdos nagyságrendben. Ez most mennyibe került?

4. Szarkofágba kell temetni a fukusimai erőművet – nyilatkozták atomszakértők.

Munkáspárt: Ami Japánban történt, elképesztő katasztrófa. Csak együtt érezni lehet, s segíteni, ha kell. Azonban nem árt gondolkodni sem. Volt egy Csernobil is. Akkor nyugati és japán sajtó egyaránt és kiemelten a szocializmus vereségéről írt. Az atomerőmű balesete volt hivatott alátámasztani a szocialista kísérlet vereségét. Alattomos, buta és ér-

telmetlen érvrendszer volt. A ma Japánból érkező híreket ennek tükrében is mérlegeljük.

5. A Fidesz-KDNP politikusa nyerte a zuglói időközi képviselőválasztást.

Munkáspárt: A Fideszben még mindig hisz az emberek többsége. Nem azért, mert szép és tökéletes, hanem mert az MSZP-SZDSZ csapat annyi bűnt követett el kormányzása idején, ami elviselhetetlen. A Munkáspárt is elindult ezen a választáson, Hajdu József 1,1 százalékot kapott. Pénz, befolyás és média nélkül ez igencsak tisztességes eredmény. Hajdu József egyetlen szavazatért sem fizetett.

6. Nincs fedezet a bércmpenzációra. Egyes kormányzati vélemények szerint a társasági nyereségadó 2010. közepi csökkentése megteremtette a pénzügyi fedezetet a bérek akkora emeléséhez, hogy az SZJA-szabályozás idején változása ellenére ne csökkenjen a dolgozók nettó keresete. Ez a feltételezés azonban téves – állítja most közzétett gyorsjelentésében a GKI Gazdaságkutató.

Munkáspárt: Sajnos a GKI igazat mond. Sem a kormány, sem a vállalkozók nem fizetik ki azt az összeget, amellyel az egyénes adórendszer károsultjainak veszteségét kompenzálnák. Ki a vesztes ismét? A dolgozó, ám rosszul kereső réteg. „Gratulálunk” a kormánynak: megint attól sikerült elvenni, akinek eddig is kevés jutott. Mikor hallunk végre a luxusadók hathatós kivetéséről?!

7. A C-közép nevű szervezet – egyelőre névtelenül nyilatkozó – képviselői provokatív képet jelentettek meg egymással csókolózó roma fiút és gárdista lányt ábrázolva. A képen – piros-fehér-zöldben – a „Haza. Béke. Szerelem.” feliratok olvashatóak. Az ötletgazda szerint egyedül annyi a céljuk, hogy a saját módjukon reagáljanak a szélsőjobb erősödésére. Mint mondja, tüntetni nem szoktak, a rasszista erődemonstrációra akartak kulturált, erőszakmentes választ adni.

Munkáspárt: Kiváló kezdeményezés, John Lennon nyomdokain. „Szeretkezz, ne háborúzz!” Értékes gondolatok. De addig is, amíg a társadalom eléri, hogy ezen nemes célok mentén éljen, talán jogot kellene adni a rendőrnek, hogy kordában tarthasson kisebbségi bűnözőt és önhatalmaskodó bakancsost egyaránt. S ha fegyelmezi őket, végül ne ő kerüljön bíróság elé...

CSENGETETT, MYLORD?

Nagy és látványos tüntetést tartottak múlt szombaton Budapesten. Az Európai Unió szakszervezeti főnökei ezúttal Budapesten mutatták meg, hogy kell tárgyalni velük. Velük, s nem a szakszervezettel. John Monks, az Európai Szakszervezetek Szövetségének főtíkára, a brit „birodalom” bárója a megalkuvást, a nagytőke előtti meghajlást képviseli. Ott kell lenni ennek ellenére az ilyen rendezvényeken? Igen. Sőt: nagyon! S el kell mondani, mi az igazság. Alábbi összeállításunkban azért idézünk a polgári sajtóból, hogy nyilvánvaló legyen, nem csak mi láttuk így.

„A demonstráció ott laposodott el, amikor a régi dramaturgia szerint sorban – gondolom presztízs-okokból – mind a hat magyar szakszervezeti szövetség vezetője felszólalt, ők ráadásul két-két percben. Borsik János rutinos róka, ő tényleg csak felsorolásba bocsátkozott arról, mit utasítanak el a bércsökentéstől a munkavállalói jogok csorbításáig.

Kuti László, az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés vezetője azt üzent a bankároknak és a pénzvilág adminisztrátorainak, a Budapesten vendégeskedő pénzügyminisztereknek, hogy „verjék a csalánt a sajtójukkal, ne a mi zsebünkben kotorásszanak”.



Gaskó István arra fűzte fel beszédét, hogy ha mint a kormányfő állítja, ő képviseli a munkavállalókat, akkor biztos az ő képviselői fogadóóráján kérte tőle valaki, hogy indoklás nélkül mondjanak fel embereknek, vegyék el a magánnyugdíjpénzeket, lehetetlenítsék el a sztrájk törvényt, és alkossanak visszamenőlegesen jogszabályokat.”

(www.index.hu)

„A magyar kormány üdvözlí és támogatja az európai szakszervezetek kiállítását



a megszorítások politikája ellen – közölte a miniszterelnök szóvivője annak kapcsán, hogy Orbán Viktor miniszterelnök a hivatalában fogadta John Monksot, az Európai Szakszervezeti Konföderáció főtíkárat, valamint a magyar szakszervezeti vezetőket.

A Sziijártó Péter által jegyzett közlemény szerint a magyar emberek nyolc éven keresztül saját bőrükön tapasztalták, hogy a megszorítások politikája nemcsak hogy megoldani nem képes a gazdasági és társadalmi problémákat, hanem maga idézi elő azokat.

A közlemény úgy fogalmaz: Magyarország polgárai az akkor még ellenzékben lévő Fidesz támogatásával nyolc éven

át küzdöttek a szocialista kormányok sorozatos, brutális megszorításai ellen, míg 2010-ben sikerült végre széleskörű összefogással leváltanunk ezt a politikát. Együtt az emberekkel, már a nyolc év során is értünk el sikereket – többek között a 2004-es Nemzeti Petíció és a 2008-as Szociális Népszavazás révén”.

(echotv.hu)

„A pénzügyi tranzakciók megadóztatását, euró-övezeti kötvények kibocsátását, növekedést támogató alapok létrehozását, valamint a fiatalok munkához juttatását javasolja John Monks, az Európai Szakszervezetet Szövetségének elnöke.”

(profitline.hu)

„És még néhány tanulság. A külföldi szakszervezetek tüntetői láthatólag ismerik egymást. Barátok, bajtársak. Valószínűleg nem először tüntetnek együtt. És bár a tüntetés komoly dolog, a munkavállalók pedig kiszolgáltatottak, ők mégis jókedvűek.

És öntudatosak, mert nem az látszik rajtuk, hogy kijöttünk ide, de ennek semmi értelme, mert úgysem változik semmi. Nem lenne igaz, ha azt mondanánk, hogy náluk több a fiatal, mint a magyar szakszervezeteknél. A különbség az, hogy náluk az idősek is aktívak. A lengyel bányászok nemcsak kiabálni tudnak, de ha kell, körberohangálnak a zászlóikkal, mert az olyan jópofa dolog. Egy sörösüveggel a kezében vonuló drezdai munkás például azt mondta, tegnap este indultak busszal, ma reggelre értek ide, nem sokat aludtak, de jól érzik magukat Budapesten. Mikor megkérdeztem egyiküket, mivel foglalkozik, azt válaszolta: nyugdíjas vagyok, így sok időm van tüntetni, majd röhögött egyet, belekörttyölt a sörébe és ment tovább.”

(www.index.hu)

A bevezetővel párhuzamban ezek fényében tessék értékelni a „nagy szakszervezeti megmozdulást”!



SZAKSZERVEZET, ÚGY IGAZÁN



Száznégyszázötven ország szakszervezetének nyolcszázhuszonnyolc képviselője volt ott Athénban egy időben a magyar dzsemborival. Ezek harcos, munkás tömörülések, amelyek nem alkudtak és nem is alkuszhatnak meg a nagytőkével.

Történelmi és egyéb okokból kifolyólag erősek is. Ott vannak a kommunisták is. Pontosabban: ott vannak a kommunisták. Azok, akiknek elődeik életüket adták a nemzeti szabadságért, akik értik, hogy mit jelent a tényleges harc. Akik ott voltak Athénban, tökéletesen értik, hogy ez még nem megy mindenhol így. Értik, és segítik azok küzdelmét, akik rosszabb helyzetben vannak.

Így értik és fontosnak tartják, hogy a magyar kommunisták miért voltak ott a budapesti tüntetésen, s mi volt a szórólapjaikon.



MOSOLY A PÉNZZEL

A „harcos” magyar szakszervezetek vezetői a szombati tüntetés előtt a miniszterelnöknél hajbókoltak. Nem csak a jobboldalhoz köthetőek voltak ott, ha jobban megnézzük a képet, Pataky Péter, a baloldalinak kikiáltott MSZOSZ elnöke is helyén értékeli a gerincét és behézelgő mosolyát.

A VAGYONVÉDŐKNÉL IS VAN ÉRDEKVÉDELLEM!

A rendszerváltás előtt számos szakma nem létezett hazánkban. Filmekből ismerhettük azokat a szakembereket, akik pénzügyintézeteknél, vagy éppen gyáraknál, üzletközpontoknál teljesítettek őrző-védő szolgálatot. Ma már százezernél is többre teszik azok számát, akik ebben az iparágban teljesítenek szolgálatot Magyarországon. Tarsoly Antallal, a Vagyonvédelmi Munkavállalók Országos Független Szakszervezete, a VAMOSZ elnökével beszélgettünk a magánbiztonsági ágazatban működő szakszervezeti mozgalom helyzetéről.

– A szakszervezetük rövidített elnevezése VAMOSZ. Ennek a szónak latin hangzása van. Ez a véletlen műve?

– Igen is, meg nem is. Két és fél – három évvel ezelőtt, amikor a szakszervezet megalakításáról gondolkodtunk, körülnéztünk az ágazatban, működik-e valamilyen formában az érdekképviselet. Láttuk, van néhány vállalati szakszervezet, amelyek már elérték eredményeket, de mi úgy véltük, hogy ezek nem elegendők. Lendületet kívántunk adni a mozgalomnak, a vagyonvédelmi munkavállalók szakszervezetének. A névválasztás során beugrott a „vamos!” spanyol szó, aminek több jelentése is van. Ilyenek a „gyerünk!”, a „menjünk!”, a „rajta!”. Úgy találtuk, ez jó hívó szó lesz a szakmánknak.

– A név megszületett, de mégis, mi készítette Önöket a szakszervezet megalakítására?

– A VAMOSZ alapítói már hosszú évek óta – én 1996-tól kezdve – dolgoztak a vagyonvédelem különböző területein. Munkánk során láttuk, tapasztaltuk, hogy a vállalkozók miként kezelik azt a közel 130 ezer munkavállalót, akiket vagyonörként foglalkoztatnak. Elkészerítő az összkép. Azt szoktam mondani: ha valaki bármelyik oldalán felcsapja a Munka Törvénykönyvét, amit ott talál, az a vagyonvédelemben nem igaz. Szerény becslések szerint, a Magyarországon feketén foglalkoztatottak közel 30 százaléka a vagyonvédelemben dolgozik. Az ilyen feltételek mellett dolgozók keresete nagyon alacsony, ha pedig a vállalkozó bejelenti az alkalmazottat, azt csak minimálbérré veszi fel, jobb esetben a kötelező szakmai bérminimumért foglalkoztatja.

A vagyonörök a megélhetésük érdekében kénytelenek túlórákat vállalni. Általános a havi 350 óra körüli munkavégzés, és ez néhány esetben meghaladja a 400 munkaórát. Ilyen igénybevételnél hamar

tönkre megy a vagyonörök egészsége, sok esetben a családi és magánélete is. A túlórákat rendszerint alapórabérrel fizetik. Nálunk ismeretlen a műszakpótlék fogalma. Jellemzően szabadságot sem kapnak a vagyonörök. Ha a vagyonör pihenni szeretne, akkor magának kell gondoskodnia a helyettesítéséről, és „természetesen” erre az időre munkabért sem kap. A vagyonörök maguknak veszik a formaruhát, vagy a munkáltatójuk levonják a bérükből. A biztonsági örök sokszor azt sem tudják, hogy ki a munkáltatójuk, mert a fejük felett cserélgetik a cégeket. Sajnos, sokáig lehetne még sorolni a gondokat.

– Mi ennek a kiszolgáltatottságnak az oka?

– Lényegében két eredendő oka van ennek: az elszabadult versenyből eredő alacsony vállalási árak, és az adóelkerülésre kiépített alvállalkozói láncolatok. A képlet egyszerű: a vállalási ár olyan alacsony, hogy abból már eleve nem lehetne megoldani a törvényes foglalkoztatást, ezért egy-két vagy többlépcsős alvállalkozói láncolatot építenek ki, amelynek a végén a kisemmitett vagyonör található. Egy szám mindennél beszédesebb: a hozzáértők szerint évi 40-60 milliárd forint tűnik így el a hatóságok szeme elől, és a vagyonörök zsebéből.

– A szakszervezet mit tud tenni ebben a helyzetben?

– A mi dolgunk egyértelmű, a vagyonörök érdekeinek a védelme és képviselete. A VAMOSZ az egész ország területén működő szakszervezet. Tagjaink Budapesten és vidéken egyaránt megtalálhatóak, de el kell jutnunk az ország minden sarkába, és bővíteni kell a tagsági létszámunkat. Lényeges megérteni a következőket: erős, nagy létszámú tagság nélkül nem tudunk javítani az ágazat munkavállalóinak helyzetén! És már mondom is a vagyonörök reakcióját: ha megtudják, hogy tag vagyok, azonnal kirúgnak. De



tudniuk kell két dolgot, melyet ezúton is tolmácsolni kívánok.

Egyrészt, a tagsághoz nem kell engedélyt kérni, az minden ember szabadon választott joga. Másrészt, a szakszervezeti tisztségviselő a dolgozók képviselője, ő vállalja fel a konfliktusokat, a tárgyalásokat. Neki ez a kötelessége. Azonban csak annál a vállalkozásánál tudjuk a vagyonörök érdekeit képviselni, ahol van tagunk.

Ezért biztatok minden kollégát, hogy lépjen be a szakszervezetünkbe! Ha belép, és ezt teszik mások is, akkor a munkáltatójánál mi, vezetők fogunk fellépni, neki nem kell konfrontálódnia az érdekeiért.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy tagság nélkül nem tudunk felmutatni semmilyen eredményt. Marad a feketemunka, a megaláztatás, a bizonytalan jelen és jövő.

– Eddig milyen eredményeket értek el?

– Talán a legfontosabb eredmény, ami minden vagyonört érint, a „vagyonvédelmi törvény” módosításának ügye. A szakszervezetek többéves küzdelmének köszönhetően az országgyűlés előtt van és már csak a végszavazásra vár az új jogszabály. A módosítási javaslatok 80 százalékat a szakszervezetek tették meg, amit a törvényelőkészítők el is fogadtak.

A vagyonöröket leglátványosabban érintő változás, a kötelező kamarai

tagság eltörlése lesz. Sajnos, ebben az évben még be kell fizetni a tagdíjat, de 2012. január 1-től már nem.

A szakmát érintő egyéb változások is lesznek, és ezeknek köszönhetően talán az alvállalkozói láncolatok is megszűnnek.

Az eredményeink között tartjuk számon a kezdeményezésünkre indított hatósági vizsgálatokat is. 2010-ben több száz cégnél kezdeményeztünk APEH vagy OMMF ellenőrzést.

Az ellenőrzött vállalkozások 60 százaléknál súlyos munkaügyi hiányosságokat tapasztaltak.

A szakszervezeti tagok érdekében indított munkaügyi pereket sorra megnyerjük. Több évre visszamenőleg fizeteti meg a bíróság az elmaradt túlóra-, és műszakpótlékokat. Ami egy-egy munkavállaló esetében súlyos százezer forintokat jelent.

– Mit tegyen az, aki úgy érzi, hogy maga és a többi vagyongőr helyzetén változtatni szeretne?

– Keressen fel bennünket! Sajnos, még kevés kolléga ismerte fel, hogy létezik és működik az érdekvédelem a vagyongőrdélemben. A honlapunk címe: www.vamosz.sokoldal.hu.

Itt megtalálható minden alapinformáció a szakszervezetünkről. Innen szeretnék idézni: „Holnap már késő lesz összefogni!”

Kívánjuk, hogy a „vamos!”, a „gyerünk!”, a „rajta!” hívó szó legyen a vagyongőrök számára! ■



FELHÍVÁS A MAJÁLISRA

A Munkáspárt mindenkit szeretettel meghív hagyományosan megtartott május 1-i rendezvényére.

KÜLDJ KÉRDÉSEKET!

Programunk 13.00 órától Fórumbeszélgetés, melynek keretében a Munkáspárt vezetői aktuál-politikai kérdésekre válaszolnak. Mi elmondjuk, mit gondolunk a válságból kivezető útnak!

Köszönettel várunk minden kérdést előzetesen is az info@munkaspарт.hu e-mail címre, de személyesen a Baross utcai központba is személyesen vagy levél útján.

TÁMOGASD A RENDEZVÉNYT!

A Munkáspárt nem parlamenti párt. Még csak azok körébe sem tartozik, akik állami támogatást kapnak. Ennek ellenére ma is el kívánja mondani, mi az, amiről „a nagyok” hallgatnak.

Szeretnéd tudni, mit hallgatnak el előled? Támogatnád azokat a lehetőségeket, melyekkel a normális magyar ember életét jobbra tehetnénk? Támogass bennünket adományoddal a Munkáspárt 1170 5008 - 20445489 számlaszámon vagy személyesen a Baross utcai központban!

„...AZÉRT A VÍZ AZ ÚR!”

Ha valaki el is hitte annak idején, hogy 2010-től majd minden más lesz, keserűt kellett csalódnia. Semmi nem változott. Abból a szempontból egész biztosan nem, hogy a kormánypártnak ezúttal is egy mérhetetlen törpepárt dirigál, és erőlteti a társadalomra avíttas eszméit. Valami azonban mégis megváltozott. A magyarizkodós-indoklás stílust felváltotta egyfajta arrogancia, a nevenséges érvelést a gőgös visszautasítás, és egyáltalán, a politikai ellenfelek részére még annak is a szemükre vetése, hogy egyáltalán megszülettek.

Olyan „elit” van most hatalmon, amely nemcsak tagadja mindazt, amit az elmúlt 60-70 évben létrehozta, de paradox módon 1956 szellemi táptalaján állva 1920-at kívánják vissza. Ők is lopnak, de ez megengedett, hiszen nem ők tették tönkre az országot, ahogy mondják. Aljas módon mosdatják Wittner Máriát, annak ordenáré kirohanása kapcsán, és természetesen ismét az MSZP-re hivatkoznak, Havas Szófiát felelőlegesen. Az új alkotmány preambulumba beleírják annyi eszementiséget, hogy az emberek ellegyenek vele, és ne érdekelje őket az, hogy az első fejezettől kezdve mi szerepel a szöveg többi részében. Folyik a szimbólumpolitizálás, amitől ugyan nem élünk jobban, de mivel lassan már a horgászklubok nevében is benne van a „nemzeti” szó, elmondhatjuk: egységesek vagyunk abban, hogy változás kell. Változás, de milyen?

A mostani elit hatalmas radírral dolgozik.



Szemére vetik a kommunistáknak az Internacionálé sorait: mi az, hogy „a múltat végképp eltörölni”? S akkor mégis mi az, hogy negyvenöt évet ki akarnak radírozni a történelemből? Még a második Magyar Köztársaságot is megtagadják (a Kossuth-címerest!), mert az 1946-ban jött létre, és a teóriájuk szerint akkor Magyarország nem volt független, szuverén állam. Közben a televízióban mutatnak egy magyar falut, ahol nagy a munkanélküliség, mert hagymapucolásból csak nehezen tudnak megélni, mert a tőkés vállalatnak nem kell a termékük. Hiszen a termelőszövetkezet „kommunista huncutság”, nem kell. Hiába vergődik a falu, hiába látszik, hogy a Kert-Magyarország egy halott elképzelés. Felalálják az államot segélyező állampolgári alapot, ami, eltekintve attól, hogy hasonlít az ötvenes évek békekölcsönére, nem más, mint egy gigantikus állami pénzmosoda.

Közben bezárják a gyárat, a multinacionális nagytőke letarolja az országot, a magyar EU-elnökség során mégis úgy pöffeszkedik a kormány, mintha mi diktálnánk az EU-nak.

De jól van, romboljanak csak. Mi jöhet még? A panelházak rengetege „szocialista csökevény”, le kell rombolni? Viszsa az emberekkel a nyomortelepekre, a zsúfolt kolóniákra? Vajon meddig lehet elmenni? Itt ez a kérdés. De egy szemléletes hasonlatot jó, ha megfontolunk. A történelem olyan, mint egy nagy folyó – előrefelé megy, sohasem visszafelé. Lehet neki gátat vetni, a víz felduzzadhat. De minél inkább erősödik a gát részéről a nyomás, annál nagyobb lesz az ellenállás a víz részéről. És ha nagyon feszül a gát, akkor a víz pusztító erővel tör előre, szétrombolva az akadályt.

Tényleg ez kell, kedves urak? ■

EGY „PINGÁLÓMUNKÁS” KÖSZÖNTÉSE



ALMÁSY ISTVÁN ÉS JARABEKNE T. MARIANN

Több mint félszáz barát, érdeklődő és tisztelő előtt nyitotta meg a múlt héten Jarabekné T. Mariann a Szeged – Petőfi-telepi Művelődési Központ igazgatója Almásy István festőművész – vagy

ahogyan önmagát szerényen nevezi, „pingálómunkás” – életmű-kiállítását.

A pécsi születésű, de mára már ízig-veéig szegedi festőként érző és élő hetvenkét éves Almásy füttyül a művészi izmusokra, önjáró módon balszemmel nézi a világot, és csak az igazzal törődik. Nem dűnnyög, hanem érvelően józanul a mérgének okát keresi, és nem veszik el az okozatok szapulásában.

Almásy István nem csak a szép tájak festőművésze, hanem a társadalmi okok, az előzmények kutatója, aki, ha szükségét látja, haragos szájával és ecsetjével is színt vall róluk.

Érdeklődését jól mutatja Desmoulins Danton portréjának főhelye, aki kommunáros stílusával a korabeli baloldalt jelképezte; a chilei Salvador Allende mártíromságára utaló festmény, vagy a képeken többször szereplő kenyér témája.

NAGYVÁRI LÁSZLÓ

„A SZEGÉNYSÉG NEM SZÉGYEN, A RENDSZER TETTE AZZÁ..!”

A BALOLDALI FRONT – KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG DEBRECENI ELNÖKSÉGÉNEK FELHÍVÁSA

- Tudta, hogy a kapitalista Magyarországon minden ötödik gyermek éhezik?
- Tudta, hogy a rendszerváltás során másfél millió munkahely szűnt meg, a munkanélküliek zöméből pedig hajléktalan lett?
- Tudta, hogy a magyar családok egyharmada él mélyszegénységben?
- Tudta, hogy a rendszerváltás óta eltelt húsz évben többszörösére nőtt a gyermekszegénység?

A BALOLDALI FRONT – KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG DEBRECENI SZERVEZETE SEGÍT A SZEGÉNYEKEN!

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség, a Magyar Kommunista Munkáspárt Debreceni Ifjúsági Szervezete segít a szegényeken! Pártunk eddig ételosztásokkal támogatta a debreceni rászorulókat, így próbáltunk enyhíteni problémáikon.

Ezúttal azonban személyes látogatásokat szeretnénk tenni családoknál, alapítványoknál és karitatív szervezeteknél, hogy személyesen is segíthessük és támogathassuk embertársainkat a bajban. A KISZ debreceni szervezete lehetőségeihez mérten támogatni kívánja a szegény családokat.

Nekünk, a Magyar Kommunista Munkáspártnak fontos az emberek sorsa, jelen és jövője. Kérjük, hogy segítsék munkánkat, hogy személyesen is eljuthassunk a családokhoz!

Keressenek minket bizalommal!

debrecenbaloldalifront@freemail.hu • 06-30/289-9712

Előre egyeztetett időpontban minden családot felkeresünk, akik erre szándékukat jelzik.
Toók László
KISZ titkár

A Vasas Művészegyüttes Alapítvány színháztermében
(1085 Budapest, Kőfáragó u. 12.,
megközelíthető a 4-6-os villamossal a Rákóczi térig)

VASAS-EZREDEVÉG ZENÉS IRODALMI ESTEK

XIX. évad negyedik előadása
2011. április 29-én (pénteken) 17 órai kezdettel

Szállj költemény...
Zenés irodalmi műsor a költészet havában

Közreműködik:

Kassai Franciska előadóművész; Keres Emil Kossuth-díjas színművész;
Lukácsy Katalin színművész; Petzkay Endre színművész

Házigazda:

Baranyi Ferenc Kossuth-díjas, József Attila-díjas költő, műfordító

Az előadás során bemutatásra kerül
Asperján György: Kiáltás a mindenségben című verseskötete.
Belépőjegyek az Ezredvég kerületi aktivistáinál és
a Vasas Központi Könyvtár Alapítványánál (VIII. Magdolna u. 5-7),
valamint a helyszínen kaphatók.
A jegyek ára egységesen 300 Ft.

Minden érdeklődőt szeretettel vár a Vasas Központi Könyvtár Alapítvány!

PROLETÁR-KÖLTŐ A SÖTÉTSÉGBEN



„Fát és szenet loptam a Ferencvárosi pályaudvarról, hogy legyen fűtenivalónk.”

Április 11-én József Attila születésnapja van, és 1964 óta a költészet napját is ezen a napon ünnepeljük a magyar kultúrkörben.

Igaz, nem érdemli meg sem az ország, sem Európa. Miért? Mert a hatalom ugyanúgy kőp József Attilára, mint az egyetemes emberi humanizmusra.

Mint számos honfitársunk napjainkban, ők is sokat költözködtek „a Mamával”, egyik albérlétekből a másikba. Éheztek, fáztak, és a kutyát sem érdekelte, hogy mit tud József Attila.

Akkor még nem sárga csekknek hívták minden hónap befizetési rémálmát, de disznó bankok és másfajta disznók ugyanúgy nyúltak a népet a magyar ugaron és a magyar urbánumban, mint napjainkban.

Ők is félték, éltek kilátástalanul, hajléktalanul vagy nevelőszülőknél, szívták a szegénység bűzét. Mint ma, ismét, egyre többen.

Röviden és végezetül. Ide született József Attila. Ide, ebbe a primitív és harácsoló világba. Felesleges embernek, mintha csak ma született volna. Akárcsak mi.

Senki ne mondja, hogy József Attila mindenkié, mert a költészet mindenké felett!

Igen, a költészet örök, de József Attila proletár-költő volt, a szegénység kiúttalan sötétségének igrice. Lehet, a gazdagok lelkiismeretük szegényét palástolnák vele. Ne tegyék!

József Attila művei örök vádként csattannak az arcukba, mert József Attila a miénk, a szegényeké, a kizsákmányoltaké, a nincsteléneké.

Fennhéjázó bölcsész-urak! Olvassatok József Attilát! És szegénykeztek!

De olvassatok Petőfit is! A nép gyermeke, az öcsödi árva talán rá hasonlított leginkább.

Olvassátok őket, mert van miért szegénykeznetek!

SZÍNÉSZ VOLT, EMBER VOLT

Huszonöt éve, 1986. április 13-án halt meg Major Tamás, kétszeres Kossuth-díjjal kitüntetett színművész, rendező, színházigazgató, a magyar színházi élet meghatározó alakja.

Azt vallotta, színházat csak dühösen lehet csinálni, a legjobbakkal kell dolgozni, és a legjobbkat létrehozni. Igazi „színházcsináló” volt, akinek a nevéhez legendás alakítások, emlékezetes rendezések fűződnek.

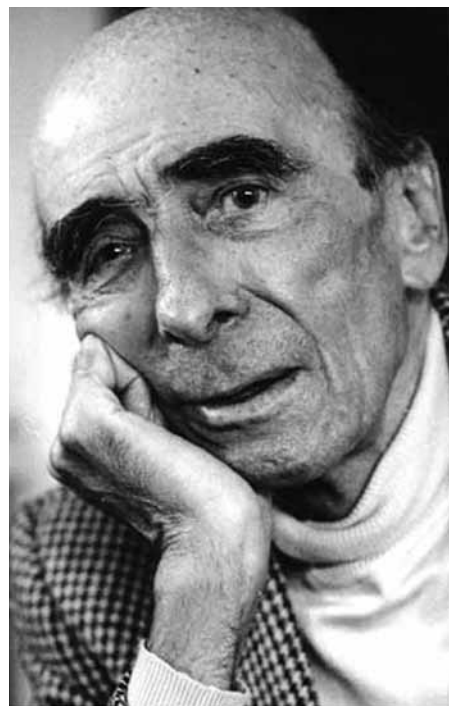
Major Tamás 1910. január 26-án született Újpesten. A Színiakadémia elvégzése után, 1931-ben lett a Nemzeti Színház tagja, de már főiskolásként színpadra lépett az intézményben. 1945-től a Nemzeti igazgatója, 1962-től 1978-ig főrendezője volt, majd 1982-ben a Katona József Színház egyik alapító tagja lett. 1947-től évtizedekig tanított a Színház- és Film-művészeti Főiskolán.

Művészi munkáját csapongó ötletgazdaság, állandó megújulási készség, a színház iránti szenvedélyes szeretet jellemezte. Színészként emlékezetes alakítást nyújtott Jago, Macbeth, III. Richárd, Lear

király, Tartuffe szerepében, eljátszotta Lucifert Az ember tragédiájában. Utoljára 1983-ban Spiró György Az impositor című darabjában láthatta a közönség, a szerepet a szerző egyenesen Majornak írta. A negyvenes évektől kezdve filmezett is, olyan alkotásokban játszott, mint A tizedes meg a többiek, a Hideg napok, az Egri csillagok, A nagy generáció.

Több mint száz darabot állított színre, ezek közül húsz Shakespeare műve volt, de megrendezte a Bánk bánt, Az ember tragédiáját, a Tartuffe-öt, a Két úr szolgáját is. Eleinte merev szocialista-realista stílust ötvöztött plebejus harsánysággal, később a brechti elidegenítés, majd a formabontó modernizmus kísérleteivel keresett új utakat. Sokoldalúságára jellemző, hogy kabarészínészként is igen sikeres volt, a hatvanas-hetvenes években Psota Irénnel kétszemélyes jelenetsorozatban komédiáztak, általuk vált emlékezetessé a „Jenő, azt írja az újság...” kezdetű mondat.

Major művészetében nem választható külön a színész, a rendező, a színész-



pedagógus, a versmondó, s mindez összefüggött közéleti tevékenységével, elkötelezett baloldaliságával. Pályája kezdetétől fellépett a munkáskultúra előadásain, antifasiszta műsorokat rendezett, részt vett az ellenállási mozgalomban. 1949-1953 és 1958-1961 között országgyűlési képviselő, 1957-1966 között az MSZMP vezető testületének tagja volt. Művészi munkáját 1948-ban és 1955-ben Kossuth-díjjal ismerték el, a kiváló művészi címet 1950-ben kapta.

1945 után a 35 éves színész a Nemzeti Színház élére került. Sokan mondják, hogy azért, mert Horthy idején is a kommunista párt tagja volt. S ez igaz, Gobbi Hildához hasonlóan Major már akkor vállalta elveit, amikor ezért halál, de legalábbis a kormányzó bérenceinek véres ütése járt.

Major azonban nem azért lett színházigazgató, mert ellenállt a fasisztáknak, vagy mert illegálisan is kommunista volt. Egyszerűen azért, mert kiemelkedő színész és igazgató volt. Ellentmondásos figurája máig megosztja a művésztszadalmat, voltak csodálói és olyanok is, akik szívesen eltávolították volna a színházi életből.

Azt azonban senki sem vitatta, hogy amikor 1986. április 13-án meghalt, olyan művész távozott, akinek a magyar színház-művészet nagyon sokat köszönhetett. ■

A MUNKÁSHOZ

Hallga csak... dübörgő léptek:
a tőkés közeleg...
Egyszerű munkás,
jaj, szegény fejed!

Izzadhatsz vért,
sírhatsz könnyeket,
ebben a világban
neked már nincs helyed!

Hiába dolgozol,
tenyered kőkemény,
nem, hogy szebb jövőre,
életre sincs remény.

Csak csálnak, meglopnak,
mind, kik hatalmon vannak,
a véreden meghíznak,
de élni nem hagynak!

Éhezik gyermeked,
lakásod már nincsen,
de „hős” vezetőkink
csak ülnek a sok kincsen.

Ha megéled nyugdíjad,
turkálhatsz kukákban,
míg ők kaviárt zabálva
ülnek a villákban.

Ez nem a te világod,
ez nem a te életed,
tiporni akarnak,
de te emeld fel fejed!

Kérges tenyered
szorítsd most ökölbe,
és sújts le, hogy legyen ennek
mindörökre vége!

Czére Ákos

ELÍTÉLJÜK A MINSZKI AGRESSZIÓT!

A Munkáspárt határozottan elítéli a minszki metróban elkövetett merényletet, amelynek nyilvánvaló célja a Belarusz Köztársaság társadalmi nyugalmanak megzavarása és politikai rendszerének megdöntése.

A Munkáspárt együttérzéséről és szolidaritásáról biztosítja Belarusz népét – olvasható abban a táviratban, amelyet Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke küldött Alekszandr Lukasenko belarusz elnöknek.

A Munkáspárt követeli, hogy az Európai Unió és az Egyesült Államok hagyjon fel minden beavatkozással Belarusz belügyeibe! Minden népnek joga van megválasztania saját élete és fejlődése útját!

Munkáspárt Sajtóirodája



EURÓPAI KOMMUNISTA PÁRTOK TANÁCSKOZÁSA BRÜSSZELBEN

Brüsszelben, az Európai Parlament épületében megkezdte munkáját az Európai Kommunista Pártok tanácskozása. A találkozón, amelyet Aleka Pappariga, a Görög Kommunista Párt főtájtára nyitott meg, 40 párt vesz részt.

A kétnapos ülésen áttekintik az elmúlt időszak politikai és társadalmi folyamatait, összehangolják pártjaik tevékenységét. Az ülésen részt vesz, és beszédet mond Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke is.

AMERIKA FELMENTI FIZETETT TERRORISTÁIT

Bohózatnak nevezte a kubai parlament elnöke azt a texasi pert, amelyben előző nap felmentették az amerikai Központi Hírszerző Ügynökség (CIA) egyik volt kubai ügynökét egy (valójában több) terrorizmussal kapcsolatos ügyben.

„Vége ennek az ostoba és szegényletes bohózatnak” – jelentette ki Ricardo Alarcón, a kubai parlament elnöke a déli államban, a mexikói határnál fekvő El Pasóban lezajlott háromhetes bírósági eljárásról.

Az ügyben egy 83 éves, kubai születésű venezuelai, Luis Posada Carriles ült a vádlottak padján. Azzal vádolták, hogy hazudott az amerikai hatóságoknak arról, hogy köze volt az 1997-ben kubai üdülőhelyek ellen elkövetett robbantásos merényletsorozathoz.

A merényletekben meghalt egy olasz turista, és tizenketten megsebesültek.

Posada az első számú közellenség a kubai – és a szigetországgal szövetséges venezuelai - vezetés szemében, miután évtizedeken át részt vett kommunista rezsimok elleni műveletekben, szerte Latin-Amerikában.

Ott volt a Fidel Castro kubai elnök megdöntését célzó 1961-es Disznó-öbölbeli invázió szervezői között is.

Sőt, vélhetően részt vett 1976-ban egy kubai utasszállító repülőgép elleni, 73 halálos áldozatot követelő robbantásos merénylet kitervelésében. A 80-as években Nicaraguában dolgozott – s bár felmentették, igen valószínű –, hogy a baloldali sandinista kormány ellen harcoló „kontráknak” nyújtott amerikai katonai segély elosztását felügyelte.

2000-ben Panamában letartóztatták azzal a váddal, hogy benne volt a közép-amerikai országba látogató Fidel Castro megölésére szőtt összeesküvésben.

Posada felmentése miatt a venezuelai kormány is felháborodásának adott hangot; Caracas szintén „színháznak” nevezte a bírósági tárgyalást.

Venezuela és Kuba régóta követeli az Egyesült Államoktól a Miami-ban élő kubai kiadatását.

Megfigyelők szerint Posada felmentése rontja annak esélyét, hogy Washingtonnak belátható időn belül sikerül kies-



POSADA MÁR FELMENTETTEN RÖHÖGHET

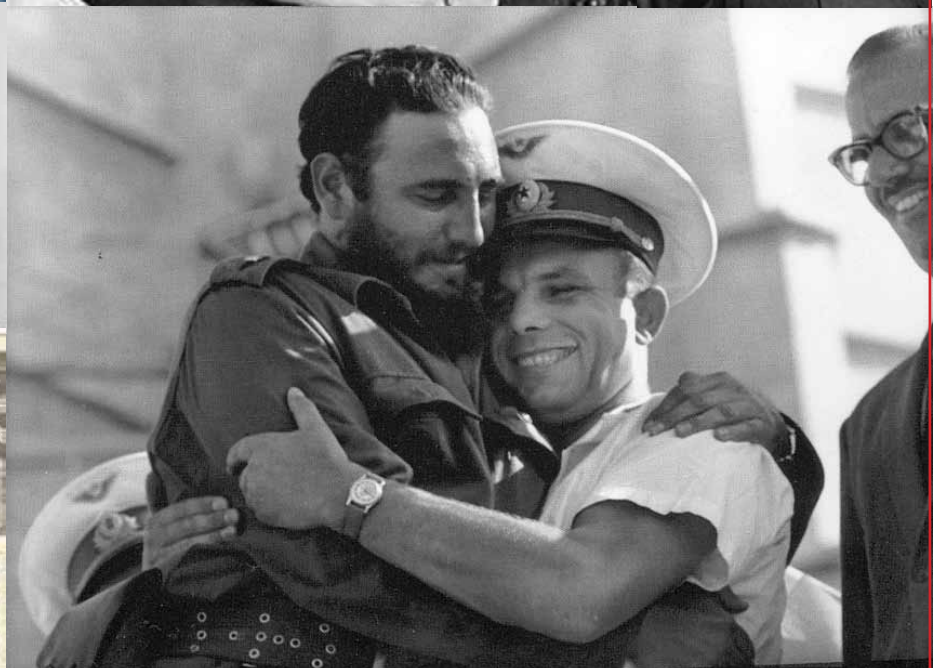
közölnie Alan Grossnak, annak az amerikaiainak a szabadon engedését, akit a múlt hónapban ítélték 15 év börtönre Kubában felforgatás megalapozott vádjá miatt. ■

JURA GAGARIN

Ötven éve, 1961. április 12-én a TASZSZ szovjet hírügynökség hivatalos közleményt tett közzé: Jurij Alekszejevics Gagarin, a szovjet légi-erő 27 éves pilótája a Vosztok-1 típusú egyszemélyes űrhajóval egy óra 48 perc alatt egyszer megkerülte a Földet, majd sikeresen Földet ért az előre kijelölt körzetben, a Szovjetunió területén.

Ő sem akart soha ennél többet mondani magáról. Talán csak egy valamit, ami neki tényleg fontos volt, tagkönyvének száma: 08909627.

Kommunista volt.



INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspárt.hu;

A Munkáspárt tagjai részére személyesen: minden pénteken 11-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 414.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.